

Ruskaa ja haapoja Toussunmäessä

Kuva: Ossi Alipippari

KUOHIJOEN SANOMAT

KUOHIOJEN SANOMAT

2.

Puolueista, rahasta ja ilmoituksista riippumaton aikalaisen ilmainen uutislehti.
Päätoimittaja: Arnold Kirveskoski, kylätoimittaja Yrjö Järventausta, lintutoimittaja Edvard Kuiri, kalatoimittaja E. Kiviriippa ja kulttuuritoimittaja Rafael Martikainen.
Logo; Kylän nimikkolintu kuva: Tapani Lindstedt. Toimituksen osoite: Posentie 2, 4980 Kuohijoki, raimo.maurola@elisanet.fi P. 040 8228192. neljästoista vuosikerta n:o 6 /20.10.2026. Netissä: www.kuohijoki.fi > Tarinoita ja kuvia tapahtumista

PÄÄKIRJOITUS

Lyhyt katsaus liittoutumiseen

Ihmiset, ihmisryhmät ja erinäiset organisaatiot, ovat kautta aikain liittoutuneet, paitsi toisiaan vastaan, niin myös omien etujensa vaalimiseen. Tässä liittoutuminen on jaettu sotilaalliseen ja ei sotilaallinen liittoutumisen. Suurin kaikista liittoutumista on YK eli Yhdistyneet Kansakunnat. Se ei ole sotilasliitto, kuten nato, vaan kansainvälinen hallitusten yhteistyöjärjestö, jolla ei ole omaa armeijaa, mutta se voi antaa mandaatin sotilaallisiin toimiin mm. rauhaan pakottamiseen. Tämä valta on määritelty YK:n peruskirjan VII luvussa, joka käsittelee toimia rauhan uhkaamisen, rauhanrikkomisen tai hyökkäyksen sattuessa. Sitä on käytetty muun muassa:

Korean sota 1950
Persianlahden sota 1990
Libyan ilmatilan sulkua ja interventio 2011
Somalian ja Ruandan operaatiot 1990-luku

Mikrotasolla: Tavanmiehen näkökulmasta katsottuna ihmisillä on tapana liittoutua yhteiskunnan kaikilla tasoilla. Liittoutuminen on nähtävissä jokapäiväisessä elämässä, kuten avioliitossa, erilaisina liigoina ja ryhmittyminä. Kylällä esimerkiksi Kyläyhdistys Vepari ja Kuohijoen kalastusosakunta, mutta ne eivät ole perustettu ketään vastaan.

Makrotasolla:

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta 14 luku, ilmenee sotilaallinen liittouma noin vuosina 2000–1800 eaa, missä he aloittivat sodan

Amrafel, Sinerian kuninkaana
Arjok, Ellasarin kuninkaana
Elamin, Kedorlaomer kuninkaana ja
Tidal, Goojimin kuninkaana,
Kaikki nämä liittoutuivat ja kokoontuivat
Siddimin laaksoon.

Beraa, Sodomian kuningasta
Birsaa, Gomorran kuningasta
Sinabia, Adaman kuningasta
Semeberiä Seboimin kuningasta ja
Belan, Sooarin kuningasta vastaan

Mooseksen ensimmäisen kirjan mukaan liitto syntyi, kun idän kuninkaiden koalitio hyökkäsi Moabiin ja Sodomiaan ryöstäen samalla Abrahamin veljenpojan Looti. Kun

Abraham sai tiedon tapahtuneesta. Hän kutsui koolle oman väkensä ja lähti takaa-ajoon yhdessä Amorilaisten liittolaistensa kanssa. Amorilaiset auttoivat Abrahamia kukistamaan viholliskuninkaat ja pelastamaan Lootin.

Sittemmin on nähty, että sotilaallisten liittoutumien historia ulottuu antiikin sivilisaatioista tähän päivään saakka. Liittoutumien luonne on kehittynyt tilapäisistä sodanaikaisista liitoista kohti pysyviä, yhteiseen puolustukseen perustuvia järjestöjä, muun muassa Nato, joihin Suomikin on liittynyt. Se on puhtaasti puolustusliitto, eikä se ole koskaan hyökännyt mihinkään maahan, lukuun ottamatta vuonna 1999 YK:n mandaatilla suoritettua Serbian ja Kosovon pommitusta. Naton puolustusta ei toistaiseksi ole ulkopuolisten toimesta testattu. Härnätty kuitenkin. Toisen turva on toisen pelko, turhaan.

Peloponnesolaisliitto,

on eräs historian tunnetuimpia sotaliittoja. Spartalaisten johtama kaupunkivaltioiden liitto vuosilta 550-366 eaa. Se oli mahtava sotilaallinen liittouma, jonka tarkoituksena oli turvata Spartan johtoasema. Sen johtajina toimivat kuninkaat ja korkeat sotapäälliköt muun muassa Spartan kuningas Arkhidamos II.

Muita tunnettuja liittoutumia ovat muun muassa:

Kansain liitto, se oli kansainvälinen järjestö, 1920-1946, jonka YK sittemmin korvasi. Toisessa maailmansodassa vastakkain olivat ympärysvallat ja akselivallat.

Liittoutuneet eli ympärysvallat, mihin liittoutumaan toisen maailmansodan aikana kuului kymmeniä maita, mutta sitä johtivat suurvallat Yhdysvallat, Iso-Britannia ja Ranska.

Akselivallat, Saksa, Italia, Romania ja Japani

Varsovan liitto, 1955–1991, Neuvostoliiton ja sen itäblokin satelliittivaltioiden perustama sotilasliitto, johon kuuluivat: Albania, Bulgaria, Romania, Itä-Saksa, Tšekkoslovakia ja Unkari, joka päättyi Neuvostoliiton hajoamiseen.

On olemassa myös vähemmän tunnettuja liittoutumia, jotka voivat olla enemmän tai vähemmän sitoutuneet toistensa puolustamiseen. Ja uusia liittoja ollaan solmimassa! Silti kannattaa katsoa joskus myös taakse päin.

Tervehtien lukijoitani toivotan hyvää syksyä ja pian alkavaa muikkunkutua.

Päätoimittaja *Alfred Kirveskoski*

Villisika (*Sus scrofa*), on täällä vieraslaji, joka on levinnyt Kaakkois-Suomeen Venäjän puolelta, mutta mahdollisesti myös uimalla Suomenlahden yli, sillä rantaan ajautuneita yksilöitä on tavattu hukkuneina Suomen rannikoilla. Voimakkaana eläimenä se on hyvä uimaan, joten ei ole mahdotonta, etteikö joitain yksilöitä olisi aikanaan onnistunut selviämään elossa meren ylityksestä Suomen puolelle.

Ensimmäiset havainnot villisiasta ajoittuvat 1950-luvulle, sen jälkeen 1917-1980-luvuilla tehtiin satunnaisia havaintoja. Sitten 2010-luvulla Venäjän Karjalassa alkoi kanta vahvistua. Sitä seurasi se, että niitä alkoi tulla Kaakkois- ja Etelä-Suomeen, missä niistä muodostui vakinainen ja kasvava populaatio. Tiedetään, että villisika on historiallisesti ollut tuhansia vuosia sitten alkuperäinen eläin täällä. Noin pitkän ajan jälkeen sitä ei voine nimittää paluumuuttajaksi, vaan se on ja pysyy vieraslajina, ellei sitä saada kokonaan hävitetyksi. Joitakin vuosia sitten Kuohijoella tavattiin hukkunut villisika, joka toimitettiin tutkittavaksi. Luonnonvarakeskuksen kanta-arvion mukaan Suomessa oli tammikuun 2026 alussa arviolta 2 380 villisikaa. Kanta on pysynyt lähes samana edellisvuoteen verrattuna.

Villisika on vuonna 1979 hyväksytty virallisesti riistaeläimeksi. Sille on vuonna 1983 hyväksytty lakisääteiset metsästysajat. Sen metsästysaika on ympärivuotinen, mutta porsaita seuraavaa emakko on aina rauhoitettu (1.3.–31.7). Villisian liha kelpaa ihmisravinnoksi ja sitä myydään ainakin säilykkeinä, mutta sen taloudellinen merkitys lienee kovin vähäinen. Sitä vastoin sen aiheuttamat vahingot ovat monin kertaiset mahdolliseen hyötyyn nähden. Haavoitettuna se voi olla ihmisille myös vaarallinen.

Villisiat aiheuttavat vahinkoja maataloudelle mm. tonkimalla peltoja, tuhoten kasvillisuutta ja viljelyksiä erityisesti kaura- ja vehnä, peruna ja maissiviljelyksillä aiheutuu suuria tappioita. Myös taimikot ja puutarhat ovat sille mieluisia tonkimispaikkoja. Se on tehokas kyntäjä. Valitettavasti vain väärissä paikoissa.

Villisika on afrikkalaisen sikakuume-taudin kantaja. Suurin uhka siitä on täällä sikataloudelle ja sen myötä myös kansantaloudelle, mikäli tauti pääsee leviämään sikatiloille, se voi johtaa vientirajoituksiin, ja silloin sikatilalliset joutuvat turvautumaan joukkoteurastuksiin. Sitten puhutaankin todella jo suurista vahingoista. Ihmisiin se ei kuitenkaan tartu. Jo nyt on asetettu alueellisia rajoituksia, jotka koskevat niin ihmisiä kuin eläimiä.

– Ylisuurta kantaa ei pysty enää hallitsemaan metsästäjällä. Jos villisikakanta kasvaa hallitsemattomaksi, on afrikkalaisen sikaruton hävittäminen äärimmäisen vaikeaa ja voi kestää vuosia tai jopa vuosikymmeniä, sanoi Berg nuorille metsästäjille suunnatussa koulutustapahtumassa.

[Fuengirola.fi](https://fuengirola.fi)

<https://fuengirola.fi> › Yleinen

4.2.2025 — Viime marraskuussa aggressiivinen villisika hyökkäsi suomalaiseläkeläisen kimppuun tämän kotikadulla Mijasissa, Playa Polarsol - taloyhteisössä ...

Uutisen johdosta kysin asiasta Pekka Soverilta, joka on viettänyt jo monet talvet Fuengirolan Calahindassa. Pekka kertoi muun muassa, että villisika on siellä suuri ongelma. Ne tulevat piholille tonkimaan. Siksi taloyhtiö laittoi verkkoaidan pihan ympäri, mutta siat vaan tulivat aidan ali. Siksi piti laittaa sähköaita. Se piti siat pihan ulkopuolella, minkä jälkeen ne tietenkin etsivät uuden aitaamattoman pihan. Pekka lähetti myös muutamia riistakameralla otettuja kuvia.

Pekka kertoi vielä, että siellä villisikoja metsästetään asutuilla alueilla jousiaseella, muualla ampuma-aseilla. Saman suuntaisia havaintoja ilmoitti Markku Passila Mijas Costan Las Farolas alueelta.

Tätä kirjoitettaessa Porvoossa havaittiin 15.9 viidentoista villisian lauma- ja 26.9 kymmenpäinen lauma lähestymässä Iisalmen keskustaa. Metsästykseseen on tehty helpotuksia ja suoja-alueita on laajennettu.

Villisika on Suomessa vieraslaji, kuten on muun muassa lupiini. Laki vieraslajeista määrää muun muassa, että lupiinin **maahantuonti, kasvatus, myynti, muu hallussapito sekä ympäristöön päästäminen on ehdottomasti kiellettyä**. Lupiinin hävitys toimenpiteitä on järjestetty eri puolilla maata.

Conclusion; näin ollen tämän pitäisi koskea myös villisikaa. Joten se on hävitettävä viimeiseen porsaaseen asti, ja uusien maahantulo on rajalla pysäytettävä.

Syyskuun 11 päivänä 2001 terroristit ottivat valtaansa neljä matkustajakonetta ja ohjasivat kaksi konetta WTC:n kaksoistorneihin ja yhden Pentagoniin. Neljännen koneen matkustajat taltuttivat terroristit, mutta kone putosi pellolle. Sen määränpäättä ei varmuudella tiedetä. Kaikkiaan lähes kolmetuhatta ihmistä sai surmansa noissa iskuissa.

TV:ssä näytettiin tapahtumasta järkyttäviä kuvauksia yhdeksän tuntia. Haastateltiin pelastettuja ja pelastajia. Uskomattoman rohkeita palomiehiä, poliiseja ja yksittäisiä apuun rientäneitä ihmisiä. Pelastustehtävissä 343 palomiestä ja 74 poliisia saivat surmansa, pelastaessaan palavista ja sortuvista rakennuksista tuhansia ihmisiä! Velvollisuus, rohkeus ja omatunto ohjasi kaikkia pelastajia, mutta kaikki eivät selvinneet. Kyllä kaikki pelastajat ovat arvonsa ansainneet, täälläkin.

9/11: The Photographs Time

*New Yorkin **9/11 Memorial -muistomerkkin** pronssisiin reunuksiin on kaiverrettu kaikkiaan 2 983 uhrin nimet. Nämä kattavat syyskuun 11. päivän terrori-iskujen uhrin World Trade Centerissä, Pentagonissa ja Shanksvillessä sekä vuoden 1993 WTC-pommi-iskussa menehtyneet.*

Tietävästi terroristitekoa juhlittiin Palestiinassa, jonka silloinen presidentti Jasser Arafat tuomitsi teon. Julkisten lähteiden mukaan tekijäksi todettiin al-Qaida järjestö ja sen johtaja ja rahoittaja Bin Laden. Iskun suunnittelijat otettiin kiinni USA:N Pakistanissa vuonna 2003 toteuttamassa iskussa. Bin Laden sai iskussa surmansa, kolme muuta vangittiin. He ovat olleet vuodesta 2006 Guantanamo bay:n erityisvankilassa.

Khalid Sheikh Mohammedin ja kolmen muun syytetyn oikeudenkäynnin on määrä alkaa heinäkuussa 2028. Eipä ole kiirettä ollut!

Kulttuuritoimittaja *Rafael Martikainen*

Uni

Näin unta – katselin maata ja taivasta,
muistelin isää ja äitiä mennessä ajassa,
mitä he mahtavat miettiä ajasta tästä.
Kuinka he verrata saattaisi tätä omaansa,
onko vertoa mitä oli aikansa Karjalassa.
Ei tuntoa mammonasta, oli pulaa ja sotaa,
vaan ei se estänyt onnea odottamasta
– juuret niin syvässä maassa siinä.

Vaan mitä he miettivät ajasta meidän,
mammonalla höystetylle tiedon
tulvalle, niin hyvälle kuin pahalle. –
Heräsin,
syysaamun valkeuteen, kun
sodan liekit taas taivaalla leijuivat.
Vastausta näkemääni hain.
Onko
onni omissa käsissämme?

Mennyt kesä

Kesä väistyy, se talvelle tilaa tekee,
on puiden lehdet jo kaikki pudonneet.
Kukkian pinta, se kirkkaana lainehtii,
ja pohjantuuli sen veden vaahdottaa.
Kaikkosi kalamiehet, kun halla
joen rannoille riitteitä rakensi.
Hopeisina hohtivat kuuraiset nurmet.

Kun aurinko maillensa laskeutuu,
niin tummat varjot ne pitenevät,
kylä hiljenee ja luukut sulkeutuvat.
Väistyy päivän valo, täysi kuu
valon varjoja maahan heittää,
taas luonto muuttaa muotoaan,
niin kuin maailman alusta ollut on.

Tarinan tynkää

Toukokuun 7 päivänä 1984 poliisilaitoksella alkoi tavanomaisesti viikonlopun asioiden parissa. Kun komisario Jukka Sutela oli iltapäivään mennessä saanut rutiinit rullaamaan, niin hän pisti tupakaksi. Samalla hänen huoneeseen tuli ylikonstaapeli Kivinen, joka aloitti asiansa esittämällä paperipinkan. Tässä taas se... voi taasko, lähti Sutela ja loi katseensa Kivisen jättämään Anton Kurvisen kantelua koskevaan asiakirjakansioon. Joo, onkin saatu olla vähän aikaa rauhassa tuon suhteen, sanoi Kivinen ja jatkoi myhäillen, ettei me siitä päästä eroon kuin yhdellä tavalla! Minkäs teet, kun laitoksen johto ei ole antanut lupaa lopettaa tällainen paskan jauhaminen, sanoi komisario Sutela, ja muratti kaiketi meidän pitää tehdä sellainen selvitys mikä heille kelpaa.

Kuulepas nyt Kivinen, sanoi Sutela, käydään läpi se paperipinkka ja tutkitaan vielä kerran Kurvisen tarina vanhasta rannekellosta, sanoi Sutela ja nosti jalkansa kirjoituspöydälle sekä kätensä niskan taakse ja sanoi, kerro sinä nyt vielä kerran hitaasti kaikki oleellinen aineistosta, minä kuuntelen ja mietin samalla voidakseni laatia sellaisen selvityksen, että se kelpaa johdolle ja Kurviselle. Niin, pyydä ne konstaapelit tänne. Konstaapelien tultua Kivinen aloitti. Joo tähän alkoi siitä, kun laitoksen vanhempi konstaapeli Mats Lindberg oli ollut torstaina syyskuun 13 päivänä 1976 katupartiossa yhdessä nuorempi konstaapeli Kurt Grönroosin kanssa.

Tuolloin, kun he olivat pysähtyneet Kalevankadun Alkon edustalla, heidän luokseen oli tullut vanhempi mieshenkilö, joka kysyttäessä sanoi olevansa Anton Kurvinen. Joo, sitten se Kurvinen alkoi monisanaisesti kertomaan asiaansa seuraavasti: Minun tyttärenpoika asuu Floridassa ja minulla on tässä kallis rannekello vietävänä postiin, mutta en tiedä missä posti sijaitsee.

Vanhempi konstaapeli Lindberg oli tuolloin kertomansa mukaan kysynyt miehen nimeä ja sitä, mikä kello se sitten on; mies oli vastannut, että arvokas Rolex se on. Ai jassoo, sitten Lindberg rykäisi hym... mistä kello olla perä? No sitten mies selitti, että se on perintökello ja sanoi sitä paitsi olevansa eläköitynyt pappismies. Joo, siihen oli poliisimiesten tyytyminen. Saatuaan neuvot, mies oli lähtenyt narkästyneenä kävelemään neuvottuun suuntaan. Näinkö oli, kysyi Kivinen Lindbergiltä. Kyllä oli.

Joo sitten työvuoronsa päätyttyä nämä konstaapelit olivat tehneet päivystäjälle suullisen ilmoituksen tapahtumasta. Siitä ei varmaankaan nähty olevan tarvetta laatia virallista ilmoitusta, mutta juttu hassusta miehestä ja Rolex kellosta on kauan kiertänyt piirissä. Se oli sitten tässä, tai ainakin silloin niin luultiin, sanoi ylikonstaapeli Kivinen, mutta tässä sitä taas ollaan; vanha mies pappi ja Rolex – siitä se Alko! Joo, tässä oli se varsinainen tapahtuma, ja tässä nipussa ne kaikki valitukset ja kantelut, joihin kukaan ei ole vielä vastannut, eikä ottanut kantaa puoleen eikä toiseen. Niin, että se on varmaan nyt komisarion tehtävä, sanoi ylikonstaapeli Kivinen. Lindberg suu oli virneessä ja Grönroos sai vaivoin pidäteltyä kasvojaan peruslukemissa.

Ylikonstaapeli Kivinen ryhtyi lukemaan version Antti Kurvisen valituksista ja kanteluista:

Ensimmäinen valitus oli tullut perjantaina 14.3.1980 ja se valittaa pitkällä kirjoituksella poliisipäällikölle konstaapelien epäasiallisesta käytöksestä, kun häneltä oli asiattomasti kysytty henkilötietoja ja epäilty aiheettomasti kellon alkuperää ja arvoa. Toinen konstaapeli asiattomasti kurkistellut hänen kassiansa. Asiasta ei kirjoitettu rikosilmoitusta, mutta osaston johtaja oli, kuultuaan noita poliisimiehiä päättänyt, että asiassa ei ole rikosta, eikä se anna aiheutta enempään.

Tämän jälkeen Kurvinen valitti päätöksestä keskusrikospoliisin päällikölle, joka siirsi sen takaisin Helsingin poliisilaitokselle, kehottaen tutkimaan miehen menneisyyttä KRP:n tekotaparekisteristä. Se on kirjattu saapuneeksi 4.10.1980 ja tallennettu ns. mappiin Ö:n Kolmannen kerran asia tuli esille, kun Kurvinen 5.3.1984 uudisti aiemman valituksensa ja lisäsi siihen nyt, että hänen pojan tyttärelleen lähettämä Rolex kello ei ole tullut perille, mistä on aiheutunut vahinkoa hänelle ja tyttären pojalle. Lisäksi häntä oli aiheettomasti epäilty rikoksesta ja tarpeettomasti estetty häntä lähtemästä asialle postiin, sekä viivytetty vastaamasta minulle.

Kului päivät, kului viikot, kun komisario Sutela mietti ja raapi viimeisiä hiuksiaan asian johdosta, eteenkin siksi, että meneillään on työn täyteinen vuosi huomattavasti lisääntyneiden omaisuusrikosten johdosta, oikeastaan ennennäkemätön rikosaalto, sekä ilmiö huumausaineiden rantautumisesta Helsinkiin, mistä on seurannut suuri miehistöpula. Sutela sytytti Marlboron ja tuumaili; jos tästä ruuhkasta en selviä, niin kusessa ollaan, ja sitä, jaksako hän eläkkeelle asti.

Sitten komisario Sutela päätti, että levättyään viikonlopun yli, hän torppaa tuon Kurvisen jutun lopullisesti. Meni viikonloppu, meni kaksikin ja sitten viisi kuukautta, ennen kuin hän ehti syventyä juttuun. Sitten hän aloitti ottamalla esille kaikki juttuun liittyvät asiakirjat. Poliisilaitos oli juuri hiljattain saanut päällystölle neljä IBM Electronic Typewriter 85 kirjoituskonetta, joista yksi oli suotu Sutelalle. Ilahtuneena saamastaan uudesta kirjoituskoneesta Sutela aloitti kirjoittaa Kurviselle tehtävää ilmoitusta. ---

Arvoisa Herra Kurvinen 12.9.1984

Poliisilaitos on tutkinut ja käsitellyt tekemiänne valituksia ja kanteluita, joista on ilmennyt seuraavaa:

Te olette 25.6.1979 tiedustelleet Kalevankadun Alkon edustalla, siellä virantoimituksessa olleilta poliiseilta postin osoitetta, lähettääksenne esittelemänne Rolex rannekellon tyttärenne pojalle. Poliisimiehet olivat kertomansa mukaan teitä ystävällisesti opastaneet.

Olette esittäneet, että poliisimiehet olivat aiheettomasti viivyttäneet teidän lähtöä 10 asioille, kysyneet asiattomasti teidän henkilötietoja, epäilleet kellon saantoa ja arvoa. Lisäksi toinen poliisi oli asiattomasti kurkistanut teidän kassinne. joista voidaan päätellä, että käsityksenne mukaan poliisimiehet olivat syyllistyneet lain vastaiseen toimintaan teitä kohtaan. Vastineeksi totean, että poliisilla on tavanomainen oikeus tiedustella henkilötietoja, eteenkin sen johdosta, että te olitte esittänyt kallista Rolex kelloa, joten kysely tuossa tilanteessa oli hyvinkin tarpeellista, sillä poliisin näkökulmasta katsottuna, ja teidän habituksen perusteella, henkilötietojen kysyminen oli täysin perusteltua, ja kun asian käsittelyssä kului vain muutamia minuutteja, ei kyseessä voinut olla tarpeeton viivytys. Niin ikään toisen poliisimiehen kurkistaminen teidän kassinne päin ei ole kotietsintään verrattava toimenpide, vaikka esillä oli ollut toisen poliisimiehen verhottu epäily kellon alkuperästä, ja kun teitä ei edes pyydetty avaamaan kassia sen jälkeen, kun te olitte kertoneet olevanne eläköitynyt pappismies. Mitä sitten tulee siihen, että tyttärenne poika Floridassa oli pahoittanut mielensä, kun hän ei ollut saanut mainittua Rolex kelloa, niin katson sen johtuvan yksinomaan teidän omista toimenpiteistä, ilman että edelläkäypä poliisien toiminta olisi siihen mitään vaikuttanut, ei yksikään syyttäjä näillä perusteilla tulisi nostamaan syytettä, ja vaikka tulisikin, niin oikeus ei antaisi asiasta langettavaa tuomiota, vaan toteaisi ettei kyseisessä asiassa ole tapahtunut rikosta, nolla poena sine lege.

Edellä olevan johdosta ilmoitan, että asia on tältä osin loppuun käsitelty, eikä poliisilaitos ryhdy asian johdosta enää mihinkään toimenpiteisiin. Piste.

Helsingin poliisilaitoksella

Jukka Sutela komisario

Sutela luki vielä kirjoittamansa vastineen, ja oli siihen tyytyväinen, vaikkakin hienoinen epäily sen jatkumisesta askarrutti, onkohan se joku sarjavalittaja, vai olisikohan tutkijoilta jäänyt jotain tarkistamatta? Samalla huoneeseen astui toimistosihteeri Anna Suikkanen, joka sanoi: komisario, tässä on sen Kurvisen uudet tiedot, ei se ole mikään pappi, vaan pappamis Kotkasta lähtöisin, eikä tyttärenpoika ole Floridassa, vaan Forssassa, eikä se tiennyt Rolex kellosta yhtään mitään. Niin ja sitä paitsi Kurvinen on 14.8.1984 kuollut ja kuopattu.

Voi perskeleen perskele; ***### mikä nulliteetti! Taidanpa arvata missä kohtaa tän ketju petti, Aprikoi Sutela, ja repi sitten pieniksi palasiksi kirjoittamansa vastineen.

Hannu Hurja

Entisten nuorten urheilukilpailut 5.9.2029

Mika Tervaniemi järjesti kolmannen kerran leikkimielisen urheilukilpailun varttuneelle väelle, josta ei urheiluhenkeä puuttunut. Sääennuste päivälle oli sateinen,

mutta juuri ennen kilpailua sää selkeni, joten kilpailut saatiin viedä loppuun hyvän sään vallitessa. Sateinen sääennuste mitä ilmeisemmin verotti yleisön määrää.

Ehkä tapahtumasta muodostuu vastaavanlainen kylätapahtuma, kuten aikanaan Lea Tervaniemen käynnistämä ja edelleen jatkuva Unikeon päivän vietto. Mika oli valmistanut katajaiset mitalin kunkin lajin voittajille, jotka jakoi Anna Suojärvi. Mika lahjoitti entiseen tapaan kahvion tuoton kokonaisuudessaan Veparille. Ikääntyminen tuo tullessaan ihmisille haasteita eteenkin kilpaurheilussa. Siinä on omat riskinsä ja hyötynsä. Tutkimukset osoittavat, että kilpailevasta liikunnasta olevan merkittävää hyötyä niin fyysiselle suorituskyyvylle, kognitiiviselle kyvykkyydelle kuin mielenterveydellekin. Mahdollisia haittoja ovat kaatuminen, jalka- ja käsivammat. Mielenterveydelle on vaikea löytää minkälaisia haittoja, jos ei oteta lukuun häviämisen mahdollista pettymystä.

8906: Mika Tervaniemen tyylinäyte keihäänheitossa

Kuva 8864: Naisten kokonaiskilpailun voittajan Henna Sjömanin tyylinäyte kahvakuulan heitossa

Kuva 8948: Anna Suojärvi palkitsee kokonaiskilpailun voittajan

Kuva 8930: Naisten iäkkäämpien leidiä sarjalaiset miesten Terttu Miettinen, Sirpa Smolsky, Pirjo Saari Antti Konkarin Anitta Tyyni ja Eila Kastepohja

Kuva 8950: Kaikki eri sarjoissa palkitut yhteiskuvassa

TULOSTAULUKKO Anna Suojärvi

NRO	Nimi	Ikäluokka	Pituus	Juoksu	Juoksupisteet	Kahvakuula	Keihäs	Yhteensä	Sijoitus
M4	Antti Konkari	30	3,9	1	30	15,08	34	82,98	1
M5	Markus Sjöman	40	3,94	2	25	14,45	26,97	70,36	2
M1	Jari Ahlstedt	50	2,9	3	20	11,25	28,3	62,45	3
M2	Mika Tervaniemi	50	3,3	4	15	13,05	24,12	55,47	4
M10	Tero Välimaa	40	2,59	5	10	10,85	18,64	42,08	5
M8	Risto Laine	60	1,95	8		13,75	19,14	34,84	6
M11	Jaakko Miettinen	60				10,2	20,3	30,5	7
M3	Keijo Brunfeldt	70	1,84	6	5	7,5	13,2	27,54	8
M7	Antti Autere	70					20,86	20,86	9
M6	Jouni Härkönen	60					19,8	19,8	10
M12	Antti Äkräs	70		7		6,76		6,76	11
M9	Tomi Jokinen	50		8				0	12

Maarit Keinon lähettämistä kuvista kehkeytyi ajatus ottaa selvää, siitä mitä nämä veijarit oikeasti ovat. Ovatko ne vaarallisia vai hyödyllisiä, vai pelkästään harmittomia pikku ötököitä.

Tiedetään, että Suomessa elää noin 650 hämähäkkilajia, joista tavallisimpia ovat muun muassa huonehämähäkki, rantahämähäkki, kanervahämähäkki ja ristihämähäkki eli ristilukki. Se lienee tunnetuin laji Suomessa. Sillä on kansan suussa aina ollut pelottava maine. Siitä on vuonna 1993 tehty jopa TV elokuva Ristilukki.

Monet lajit ovat myrkyllisiä, sillä ne tarvitsevat myrkkyä saaliinsa tainnuttamiseen, mutta vain osa on niin suuria, jotta ne pystyvät puremalla lävistämään ihmisen ihon. Ne ovat hyödyllisiä olioita, jotka syövät kärpäsiä ja hyönteisiä, joten niitä ei tarvitse tappaa. Ihmisille ne ovat yleensä vaarattomia, piikkipihdikkiä lukuun ottamatta, jonka purema saattaa aiheuttaa ihmiselle ampiaisen pistoon verrattavan kivun ja punoittavan puremakohdan.

18.9. 11:56

Myrkyllinen hämähäkkilaji leviää Suomessa, kertoo [Suomen Luonto](#).

Ensimmäinen havainto piikkipihdikistä tehtiin Seilin saarella vuonna 2022. Tämän jälkeen lajia on löytynyt muualta lounaissaaristosta ja -rannikolta. Tämän vuoden loppukesästä piikkipihdikkiä löytyi jo Kirkkonummen Porkkalanniemeltä.

Piikkipihdikin runsaimmat esiintymisalueet sijaitsevat Keski-Euroopassa, mutta se on levinnyt myös Ruotsiin, Saksaan ja Baltian maihin. Piikkipihdikki on muita Suomessa esiintyviä pihdikkejä myrkyllisempi. Keski-Euroopassa tehtyjen tutkimusten valossa piikkipihdikin myrkyllisyys on luokiteltu lääketieteellisesti merkittäväksi. Myrkyn kerrotaan sisältävän solutasolla vaikuttavia ja voimakkaan tulehdusreaktion laukaisevia aineosia.

Hämähäkki on taidokas verkon kutoja. Sen kehruurauhaset tuottavat verkkoon tarvittavaa seittiainesta, joka on veteen liukenematonta valkuaisainetta.

Hämähäkkien aivojen on todettu olevan kokoonsa nähden hämmästyttävän **14** kehittyneitä. Tutkimuksissa on osoitettu, että hämähäkit pystyvät muistamaan ja oppimaan asioita, kuten verkkonsa muodon ja sen, milloin ne ovat viimeksi saaneet saalista. Joitain lajeja on jopa onnistuttu opettamaan hyppäämään käskystä.

Turun yliopisto kertoo tuoreessa tutkimuksessa, että nämä usein pelottavina pidetyt hämähäkit voivat hyödyntää muistia ja aiemmin oppimaansa tietoa esimerkiksi saalistuksessa ja piilopaikkojen löytämisessä. Tutkijat havaitsivat, että sekä puissa, että maan alla elävät tarantulat osaavat liikkua ympäristössään yllättävän tarkoituksenmukaisesti. Hämähäkin seitistä on tehty erittäin paljon ja laajaa tieteellistä tutkimusta. Hämähäkkisilkkiä pidetään yhtenä luonnon ihmemateriaaleista, sillä se on painoonsa nähden jopa viisi kertaa terästä vahvempaa, erittäin joustavaa, kevyttä, biohajoavaa ja ihmiselle immuunijärjestelmällisesti turvallista. Monet lähteet arvioivat keskimääräisen säikeen olevan noin 0,0005–0,001 mm (0,5–1 mikrometriä).

Verkon kutominen alkaa, kun hämähäkki hakeutuu sopivaan paikkaan ja alkaa erittää seittiaainesta. Kun seittilanka ilmavirran kuljettamana takertuu johonkin, hämähäkki kiinnittää toisen pään istumaoksaansa. Hämähäkki kulkee edes takaisin kuin nuorallatanssija samalla vahvistaen tukilankaa. Puolesta välissä se pudottautuu, kunnes kohtaa kiinteän alustan. Nyt valmiina on loivan y-kirjaimen muotoinen alku.

Hämähäkki palaa keskipisteeseen ja alkaa kutoa sädelankoja sekä lopuksi koko komeuden ympärille pyydystyseittä, kehälankaspiraalia. Kaiken kruunaa hälytyslanka, joka kiristyy saaliin käydessä verkkoon. Verkon kutominen vie noin 20 minuuttia. Verkko pyydystää parhaiten uutena, joten hämähäkki kutoo joka päivä uuden verkon. Jokaisella lajilla on oma tapansa punoa verkko.

Hämähäkin verkkoja Kuohijoella
Kuvat: Maarit Keino

Passilan navetta Kuva: Ossi Alikippari

Kuohijärven pintaa auringon laskiessa Kuva: Tuija Passila.

Passilan laituri illan hämyssä

Kuva: Tuija Passila

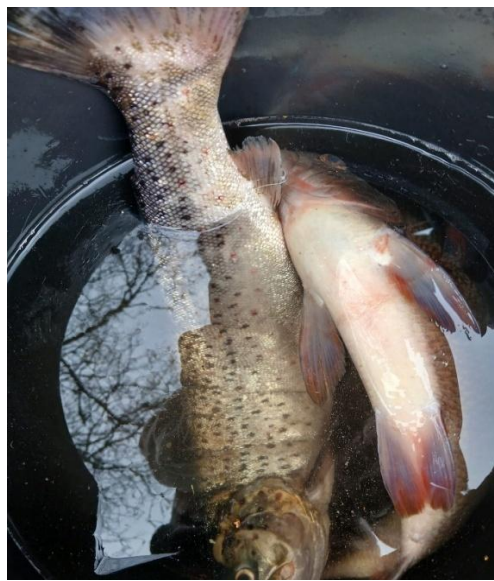

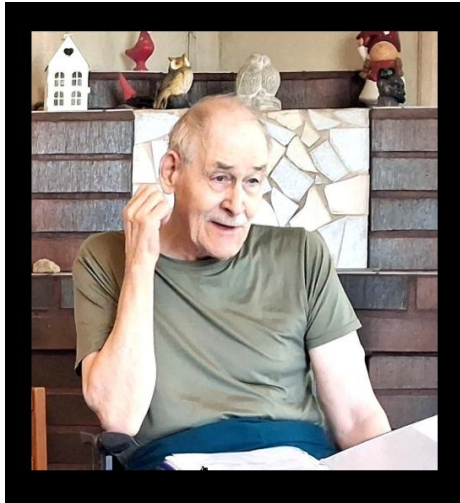
Teeri ristikolla hirveä odotellessa Kuva: Jouni Räisänen

Kalatoimittaja *E. Kivirippa*

Kesä meni ilman kehuttavia kalansaaliita, muikkuja vain parikymmentä kappaletta nostoissa. Joskus ei senkään vertaa. Syyskuun lopulla ja lokakuun alkupuolella saaliit alkoivat parantua, kun kalat tiettävästi lähtivät liikkeelle, päätellen siitä, että toimitukseen tuli muutamia saaliskuvia. Kalamiehiä lähettäjät ilmoittivat olevansa, mutta nimeään ja kalapaikkojansa he eivät ilmoittaneet, kuten se kalamiespiireissä tapana ollut on.

Mutulahdelta kuuluu airojen loisketta,
kun laineineet ne liplattivat veneen laitaan,
ja keltaisen veneen kokka hiljaa rantautuu.
Siinä on kalamies ja saalis verkkoineen.
Sumu laskeutui ylle Kuohijärven, ja
airot – ne airot viimein laskettu on.
Nyt ikiunta nukkuu kalamies.

Seppo Pakarainen

Osakaskunnan puheenjohtaja Seppo Pakarainen menehtyi 20.9.2026 kotonaan. Hän oli osakaskunnan perustajajäsen ja toi sen puheenjohtajana aina kuolemaansa saakka. Hänet muistetaan innokkaana kala- ja rapumiehenä, sekä aina valmiina auttamaan kalastustekniikassa, kuten kalastusvälineissä, kalapaikkojen sijainneissa, suotuisista säistä ja ajankohdista ym. Se mikä häneltä puuttui, oli kalamiesten yleisesti tunnettu, tai oletettu kateus. Seppo toimi myös osakaskunnan valtuuttamana edustajana kalastusalueen kokouksissa.

Toimitus kunnioittaa Seppo Pakaraisen muistoa ja ottaa osaa omaisten suruun.

Keinumäki 635-448-000-0139 Posentie 2. 14980 Kuohijoki, alkaa etsiä uutta omistajaa.

Tietosuojalauseke: Kuohijoen Sanomat on kylälle suunnattu ja harrastuksena toimitettu, ilmainen silloin tällöin sähköpostissa piilokopioina jaettava lehti. Lehti suojaaa tilaajien yksityisyyttä soveltuvan lainsäädännön mukaisesti. Tilaaajatiedot Tilaaajatiedostoon tallennetaan tilaajan tahdon mukaisesti tilaajan nimi ja sähköpostiosoite sekä mahdolliset muut tilaajan antamat tiedot kuten puhelinnumero tms. Tietoja ei luovuteta muihin tarkoituksiin. Tilaaajatiedot ja niiden käyttö Tiedot kerätään ainoastaan siihen tarkoitukseen, että Kuohijoen Sanomat voidaan lähettää tilaajilleen. Tilaus katsotaan suostumukseksi rekisteriin. Tilaaajan tiedot poistetaan pysyvästi, kun tilaaja on ilmoittanut lopettavansa tilauksen. Lehden lakatessa tilaaajatiedosto tuhoetaan pysyvästi. Valokuvat ja tekstit ovat toimituksen, ellei erikseen ilmoiteta. Rekisterinpitäjä: Raimo Maurola, Minttutie 28 D 27, 01300 Vantaa puh. 0408228192
raimo.maurola@elisanet.fi